

Jordi Pesarrodonà: «L'ANC s'ha centrat en la llista cívica i ha oblidat la desobediència»

L'exvicepresident de l'entitat acusa l'actual direcció de no estar disposada a arribar "fins a les darreres conseqüències" per la independència i de "no fer cas" a les veus crítiques que continuen al secretariat

Jordi Pesarrodonà. | Adrià Costa

Jordi Pesarrodonà (Puig-reig, Berguedà, 1960) va presentar la seva dimissió com a vicepresident de l'ANC al febrer, arran de la crisi interna de l'entitat per la gestió de la "llista cívica" i el rumb de la direcció encapçalada per **Dolors Feliu**. En un primer moment, l'activista va optar per continuar al secretariat nacional, però finalment, fa una setmana, va decidir també marxar-ne per les discrepàncies amb la cúpula de l'organització.

Pesarrodonà, que va guanyar les eleccions al secretariat fa menys d'un any, creu que cal tornar a donar la veu als socis després de les diverses sortides de secretaris nacionals. En aquesta entrevista amb **Nació**, poques hores abans que l'ANC esculli el seu substitut a la vicepresidència, s'explica i parla clar.

- Per què ha decidit marxar, també, del secretariat nacional de l'ANC?

- Per uns problemes de salut i per les discrepàncies internes amb la direcció. No em veia capaç de continuar amb aquesta pressió i decideixo centrar-me en mi i tenir uns moments de reflexió. La

discrepància interna venia de quan deixo el comitè permanent, perquè veig que no s'escolta el que demanen molts secretaris per intentar evitar més dimissions, que no hi ha assumpció de responsabilitats ni es fa cas de les inquietuds, i per això deixo la vicepresidència. Però després de les dimissions continua tot igual i es diu que aquí no passa res. Oi tant que passa! Quan hi ha setze dimissions i moltes discrepàncies internes, vol dir que no tot està bé. Com que tot això no es vol abordar, també deixo el secretariat.

- Ha parlat darrerament amb Dolors Feliu?

- Fa molts dies que no hi parlo. Estem demanant des del grup Indesinenter de fer debats i tenir reunions amb ella, però no tenim resposta. No sabem per què no volen parlar. Han llançat pilotes fora.

"L'actual direcció de l'ANC no està disposada a desobeir"

- Dolors Feliu ha de dimitir?

- Jo no soc ningú per dir qui ha de dimitir, però penso que s'han d'assumir responsabilitats. Vaig entrar a l'ANC pensant que era l'eina que anava a totes, en defensa de la DUI, però ens estem obcecant amb la llista cívica i veig que la gent no està disposada a desobeir, i sense desobediència no hi haurà independència. Això passa a l'ANC i a totes les entitats sobiranistes i els partits polítics. Els dirigents no estan disposats a la desobediència civil, com sí que ho està el moviment activista. Des del Primer d'Octubre, el moviment activista s'ho ha jugat tot cap a l'únic camí que hi ha: la desobediència civil no violenta, amb mobilitzacions al carrer. Vam intentar impulsar la campanya "Nosaltres acusem la justícia espanyola" per fer mobilitzacions davant de cada jutjat de primera instància. Això tornaria a il·lusionar la gent i veuríem que el moviment continua actiu.

- La desobediència té costos?

- Els actes de desobediència costen molt de fer, i ho entenc. Però no entenc que algú vulgui dirigir un partit o una associació sense estar disposat a desobeir. Entenc que prioritzis la família o la feina? aleshores no et posis al davant. Si no estàs disposat a anar a totes fins a les darreres conseqüències, no et posis al davant. Aquesta és la gran discrepància. L'activisme sí que està disposat a tot, però quan poden accedir a òrgans de decisió se'ls posen traves i se'ls impedeix, perquè qui coordina vol anar per altres camins.

"Si algú no està disposat a desobeir, li exigeixo que no es posi al capdavant"

- La direcció de l'ANC està molt centrada en la "llista cívica" i ha oblidat la desobediència civil?

- Exactament. I insisteixo: ho entenc tot. No reclamaré mai que ningú dimiteixi, però si algú no està disposat a desobeir, exigeixo que no es posi al capdavant. Si diem a les manifestacions i a les rodes de premsa i a tot arreu que només hi ha un camí ?implementar la DUI?, com és que

després no es predica amb l'exemple i anem a totes? Aquí és quan m'adono que aquestes persones no volen desobeir. Perquè s'hi juguen la feina, s'ho juguen tot? I no volen tirar endavant. Ep, amb tot el respecte, pots prioritzar això, evidentment! Una persona pot tenir un grau de desobediència fins a un límit, i després fer un pas al costat i ja hi haurà persones disposades a anar més enllà.

- Vostè està disposat a desobeir?

- Evidentment. M'hi vaig posar per a això. I ho vaig demostrar des del 20 de setembre de 2017, des que em van començar a imputar, i no he afluixat en cap moment, tampoc davant dels jutges. A mi em condemnen per la meva tasca de regidor, i no n'hi ha cap més. A mi em condemnen perquè saben que no afluixo, per desobediència greu. Fa tres anys del meu judici i encara estem amb recursos, suposo que els jutges quan veuen la meva carpeta la posen a sota de tot un altre cop. I després ja ho ha vist: cops de porra pel Primer d'Octubre, cops de porra al gener per part dels Mossos... Hi he sigut sempre, i sempre des de la desobediència civil no violenta. L'activisme no violent és el que ens fa guanyadors.

"L'activisme no violent és el que ens fa guanyadors, i l'ANC és l'eina"

- I l'ANC, per a vostè, és l'eina?

- És l'eina! Ja va aconseguir la desobediència massiva durant el Primer d'Octubre, però ja aleshores els dirigents de l'ANC [Jordi Sànchez] recomanaven aixecar les paperetes enlaire i deixar passar la policia perquè ningú en sortís ferit. En canvi, aquell dia vam desobeir a tothom, fins i tot els dirigents d'entitat. Ara, des de fora, això es veu encara més. El problema és que els dirigents ja no aniran a primera fila perquè no veuen clars els actes de desobediència, i així no avançarem. És opinió personal, ho dic des del respecte absolut i no dubto de ningú.

- En coherència amb aquest pensament, fa un pas al costat.

- Exactament, i hi ha molts secretaris nacionals que s'han quedat al secretariat que són molt crítics amb l'actual manera de fer. I aquest clam s'hauria d'escoltar. Hi ha molta gent disposada a tirar endavant accions per avançar cap a la independència. Més d'hora que tard ho podrem aconseguir, però des de la desobediència massiva. L'ANC és un element clau en aquest sentit.

- Va participar de la Conferència Nacional del Moviment Civil Independentista?

- No em vaig sentir amb ànims, però ho he seguit molt de prop. Una Conferència Nacional pot servir molt, però en vull veure les conclusions i si realment tot això que s'ha dit, que els CDR comencin a liderar la desobediència, tindrà el suport de l'ANC. Tinc dubtes que això passi. En canvi, el document que sí que tira endavant i se'n parla és la llista cívica. La llista cívica pot ser una conseqüència quan tens mobilització ciutadana al carrer.

"Què faran els diputats de la llista cívica? Aniran a fer autonomia? Seran un grup més al Parlament? Ens equivoquem"

- Tal com s'està plantejant, creu que la "llista cívica" seria útil?

- El debat és molt interessant. Què faran aquests diputats de la llista cívica? Aniran a fer autonomia? Seran un grup més al Parlament? Ens equivoquem, això no ha de fer l'ANC. Ara bé, si em diuen que s'impulsa una llista cívica en què els diputats renunciaran al Parlament autonòmic, no aniran a l'escó, o aniran al Parlament, però es negaran a asseure's a l'escó, i faran desobediència civil així, això té certa força, i activarà la gent. Però si vas a fer de diputat, amb la feina interna, els càrrecs de confiança? Ja hi som.

- Vostè quin tipus de "llista cívica" defensa?

- Hi ha d'haver un debat intern grandios, sobre això. Jo la llista cívica l'entenc per, si té majoria absoluta, proclamar la independència unilateralment, defensar-la amb mobilització ciutadana, protegint les institucions i després dimitir i fer eleccions constituents. Si no es va per aquí, què anem a fer? A fer un nou *partidet*? Això ja s'ha fet, i va tenir la seva singularitat. Solidaritat Catalana per la Independència, que ara sembla que es vulgui repetir una cosa similar, va aconseguir que es parlés d'independència al Parlament, i hem d'estar eternament agraïts per això. Però ara ja no se n'ha de parlar d'això, ja en parlem d'independència, ara hem de parlar de proclamar la República Catalana o, com a mínim, que aquests diputats facin actes de desobediència que es vegin a tot el món. Aleshores sí que té un sentit.

- L'ANC ha sabut adaptar-se al post-2017?

- És possible que no. El dol ha estat duríssim, perquè no estàvem preparats per la presó, i quan començàvem a assumir-ho arriba la pandèmia. La Covid ens ha acostumat a la forma telemàtica i hem perdut el cara a cara. Abans, quan s'apropava l'11 de setembre, a la seu de l'ANC hi havia una gentada. Ara no, tot es fa telemàtic, encara que la manifestació fos un èxit.

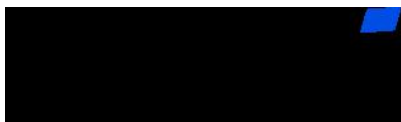
"Al nou vicepresident de l'ANC li recomano que si no està disposat a tot, no s'hi posi"

- Aquest cap de setmana s'escull el nou vicepresident. Què li recomana?

- Sobretot, que el comitè permanent aprengui la lliçó i no es converteixi mai més en el comitè executiu. Som delegats del que diu la gent, no podem decidir sense consultar amb les bases, i això s'ha fet molt. I que estigui disposat a desobeir i a totes fins a les darreres conseqüències per les llibertats del nostre país. Partint de la base, també, que som voluntaris. Si algú no està disposat a tot, que no s'hi posi.

- Indesinenter i vostè demanen tornar a donar la veu als socis i fer eleccions anticipades. En quin punt es troba, això?

- Per això demanem reunions a la direcció de l'ANC, perquè els estatuts marquen que es poden recollir signatures per convocar noves eleccions. Ho demanem de manera oficial per no recollir les signatures i després presentar-les, sinó fer-ho conjuntament tal com marquen els estatuts. Tenim la mà estesa, però sembla que això no es vulgui escoltar. Penso que han molestat les dimissions, i ho puc entendre, però jo em vaig buidar per fer actes de conciliació i no hi va haver assumptió de responsabilitat. Aquest és el gran error, si s'haguessin assumit responsabilitat avui no estaríem parlant d'això. I em sap greu, perquè ens necessitem tots per fer la independència.

- Es tornarà a presentar al secretariat?

- Sí. L'ANC és l'eina imprescindible per a la mobilització ciutadana i per la desobediència civil massiva, que hauria d'anar acompanyada d'una eina institucional com el Consell per la República, a l'exterior i fora de les urpes de l'estat espanyol.

"Ser president de l'ANC? No importen els càrrecs, però hem d'aprendre a escoltar el què ens diuen els votants"

- I voldria ser president? Va ser el secretari més votat a les eleccions al secretariat.

- Hauríem d'aprendre a escoltar el que diuen els votants. A vegades sembla que es castigui la gent com si no sabessin votar. I ho dic amb perspectiva, perquè sempre he dit que no em presentava per a cap càrrec i que era l'hora de lideratges compartits. Això no es va entendre i no s'ha fet. Es visualitza massa presidència i vicepresidència, i hi ha gent fantàstica que hauria de tenir molta més presència. Hi ha gent immensa que treballa. Però sí que penso que s'hauria d'escoltar els socis quan voten amb majoria, i no fer veure que això no ha passat. I sobretot, si hi ha pactes previs, respectar-los, i això no s'ha fet.

- Quins pactes no s'han complert?

- Hi havia un pacte per a la presidència i la vicepresidència. Jo vaig recomanar el vot a la Dolors Feliu, perquè crec que és molt potent per, per exemple, interposar demandes a l'ONU, com ha fet. I jo puc ser un actiu molt potent per a la mobilització ciutadana. Per mi, aquest tàndem era imparable, per això vaig recomanar el vot per ella, perquè per mi no era important la presidència o la vicepresidència. Però després t'adones que hi ha altres candidats [Uriel Bertran] i que qui t'ha de donar suport a tu opta per tirar endavant dues vicepresidències. Aleshores ja veus que comencem malament. Insisteixo, no va de càrrecs, va de lideratges compartits. Quan ens adonem d'això, serem guanyadors, i per golejada.